

Dumnezeirea Domnului Isus

Fundamentul scripturistic al faptului că Isus Hristos este Dumnezeu

Dacă prezentăm aici unele gânduri referitoare la una din tainele cele mai sfinte ale Dumnezeirii, atunci conștiința nu vorbim despre o demonstrare, deoarece în cadrul acestei teme suntem în pericol să argumentăm prea mult cu mintea. Dumnezeirea Domnului Isus și adevărata Sa natură umană sunt una din tainele cele mai mari ale Scripturii. Însă aceasta nu înseamnă că această taină este complet ascunsă sau foarte nebuloasă, ci înseamnă că ea este revelată, însă greu de înțeles de mintea omenească. Este ceva pe care noi trebuie să-l primim prin ascultarea credinței. Preocuparea cu această temă având un fel de gândire carnal poate aduce cu sine numai judecată. Locuitorii Bet-Șemeș-ului s-au uitat în chip nechibzuit în Chivotul legământului (o imagine a Domnului Isus) și imediat au fost judecați din cauza aceasta. De aceea vrem să ne ocupăm cu această temă într-un duh de reverență și sfințenie.

În principal vom lăsa Scriptura Însăși să vorbească și numai aici și acolo vom face un comentariu.

Comparație Vechiul Testament cu Noul Testament

Isaia 9.6	Luca 2.6,7
Pentru că un Copil nu S-a născut, un Fiu nu S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; și-I vor pune numele: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu puternic, Părinte al eternității , Domn al păcii.	Și a fost că, pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască; și L-a născut pe Fiul ei cel întâi-născut și L-a înfășat în scutece și L-a culcat în iesle.
Conform evangheliei după Matei capitolul 1 și evangheliei după Luca capitolul 2 acesta este clar Domnul Isus	
Psalom 45.6,7	Evrei 1.8,9
Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor; sceptrul împărăției Tale este un sceptru de dreptate. ...	... iar către Fiul: „Tronul Tău, Dumnezeule, este în veacul veacului; și un toiag de dreptate este toiagul Împărăției Tale;
Acest verset este aplicat în Noul Testament în Evrei 1.8-9 la Domnul Isus	
Ieremia 23.6	1 Corinteni 1.30
În zilele Lui, Iuda va fi mântuit și Israel va locui în siguranță. Și acesta este Numele Lui, cu care Se va numi: „Domnul, Dreptatea noastră”.	Iar din El, voi sunteți în Hristos Isus, care a devenit pentru noi înțelepciune de la Dumnezeu și dreptate și sfințenie și răscumpărare,

<p>Domnul Isus este dreptatea noastră. Acesta este un adevăr de bază al întregului Nou Testament. Domnul este Isus Hristos!</p>	
<p>Isaia 7.14</p>	<p>Matei 1.23</p>
<p>De aceea, Domnul Însuși vă va da un semn: Iată, fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel.</p>	<p>Iată, fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel, care tradus este: Dumnezeu cu noi.</p>
<p>Emanuel înseamnă „Dumnezeu cu noi” și este aplicat în Noul Testament la Domnul Isus.</p>	
<p>Isaia 40.3</p>	<p>Marcu 1.3</p>
<p>Glasul unuia care strigă în pustiu: „Pregătiți calea Domnului, neteziți în pustiu un drum pentru Dumnezeul nostru!”</p>	<p>Glas al unuia care strigă în pustiu: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările!”</p>
<p>Domnul [Iehova] din Vechiul Testament este Domnul Isus. Frumoasă este adăugarea din Isaia „pentru Dumnezeul nostru”.</p>	
<p>Zaharia 2.10,11</p>	<p>Matei 25.31-46</p>
<p>„Cântă și bucură-te, fiică a Sionului, pentru că, iată, Eu vin și voi locui în mijlocul tău”, zice Domnul. Și multe națiuni se vor alipi de Domnul în ziua aceea. „Și Îmi vor fi popor; și Eu voi locui în mijlocul tău” și vei cunoaște că Domnul oștirilor m-a trimis la tine.</p>	<p>Dar, când va veni Fiul Omului în gloria Sa, și toți îngerii cu El, atunci va ședea pe tronul gloriei Sale;</p>
<p>Împlinirea este încă de viitor și se referă la venirea Domnului Isus (vezi de exemplu în Matei 25.31-46)</p>	
<p>Zaharia 12.1</p>	<p>Zaharia 12.10 (Ioan 19.34)</p>
<p>Profeția cuvântului Domnului despre Israel. Așa zice Domnul care întinde cerurile și pune temelii pământului și întocmește duhul omului înăuntrul lui: ...</p>	<p>Și [Eu, Domnul] voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului duhul îndurării și al cererilor; și vor privi spre Mine, Acela pe care L-au străpuns; și vor boci pentru El, cum este cineva în amărăciune pentru întâiul său născut.</p>
<p>Cu toate că vorbește Dumnezeu legământului „Iehova”, după aceea se spune în versetul 10: „vor privi spre Mine.” Nimeni nu se îndoiește că aceasta se referă la Domnul Isus în Noul Testament, atunci când soldatul I-a străpuns coasta.</p>	
<p>Zaharia 14.5</p>	<p>1 Tesaloniceni 3.13</p>
<p>Și voi veți fugi prin valea munților Mei, pentru că valea munților se va întinde până la</p>	<p>... să vă întărească inimile, ca să fie fără vină în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu și</p>

<p>Ațel; și veți fugi cum ați fugit dinaintea cutremurului în ziua lui Ozia, împăratul lui Iuda.” Și Domnul Dumnezeu Meu va veni, și toți sfinții împreună cu El.</p>	<p>Tatăl nostru, la venirea Domnului Isus cu toți sfinții Săi.</p>
<p>Aceasta se referă clar la Domnul Isus, când El va veni cu toți ai Săi „cu putere și cu glorie mare” (vezi 1 Tesaloniceni 3.13).</p>	
<p style="text-align: center;">Daniel 7.9,13,22</p>	<p style="text-align: center;">Apocalipsa 1.14</p>
<p>Versetul 9: Am privit până au fost puse niște tronuri, și Cel Bătrân de zile S-a așezat. Veșmântul lui era alb ca zăpada și perii capului Său ca lâna curată; tronul Lui era flăcări de foc și roțile lui, foc arzător.</p> <p>Versetul 13: Am privit în viziunile de noapte și, iată, Unul ca un Fiu al Omului venea cu norii cerurilor; și S-a apropiat de Cel Bătrân de zile și L-au adus înaintea Lui.</p> <p>Versetul 22: până a venit Cel Bătrân de zile și judecata a fost dată sfinților Locurilor Preaînalte și a sosit timpul hotărât și sfinții au luat în stăpânire împărăția.</p>	<p>... capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; și ochii Lui ca o flăcărie de foc;</p>
<p>În Daniel este vorba de două „Persoane”, și anume de „Cel Bătrân de zile” (Dumnezeu) și de „Fiul Omului”.</p> <p>În Apocalipsa 1 este clar vorba de Isus Hristos. Însă El este descriș aici cu însușirile „Celui Bătrân de zile”. Aceasta este una din dovezile cele mai frumoase, că Isus Hristos este Dumnezeu. Este totodată una din cele mai frumoase taine, pe care noi nu o putem înțelege pe deplin cu mintea noastră.</p>	
<p style="text-align: center;">Isaia 40.11</p>	<p style="text-align: center;">Evrei 13.20</p>
<p>El [Domnul] Își va paște turma ca un Păstor, va strânge mieii în brațul Său și-i va purta la sânul Său; El le va călăuzi blând pe cele care alăptează.</p>	<p>Iar Dumnezeuul păcii, care L-a adus înapoi dintre morți prin sângele legământului etern pe Domnul nostru Isus, Păstorul cel mare al oilor, ...</p>
<p>Suplimentar se poate cita și Ioan 10, unde Domnul Isus ne este prezentat ca Păstorul cel bun.</p>	
<p style="text-align: center;">Psalm 97.9</p>	<p style="text-align: center;">Ioan 3.31</p>
<p>Pentru că Tu, Doamne [Iehova], Tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul. Tu ești foarte înălțat, mai presus de toți dumnezeii.</p>	<p>Cine vine de sus este mai presus de toți. Cine este de pe pământ, de pe pământ este și de pe pământ vorbește. Cine vine din cer este mai presus de toți ...</p>

Ioan vorbește clar despre Domnul Isus.	
Ioel 2.32	Faptele Apostolilor 2.21
Și va fi așa: oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit: pentru că pe muntele Sionului și în Ierusalim va fi eliberare, după cum a zis Domnul, printre cei rămași pe care îi va chema Domnul.	Și va fi că oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.
Concordanța celor două afirmații este clară. Este uimitoare marea linie directoare din Cuvântul lui Dumnezeu, și anume că totul este îndreptat spre Domnul Isus.	
Psalms 102.25-27	Evrei 1.8,10,12
Tu ai întemeiat pământul la început și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu vei rămâne; și toate se vor învechi ca o haină, le vei schimba ca pe un veșmânt și se vor schimba, dar Tu ești Același și anii Tăi nu se vor sfârși.	Tronul Tău, Dumnezeule, este din veșnicie în veșnicie și un toiag de dreptate este toiagul Împărăției Tale; Și: „ La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrări ale mâinilor Tale. le vei face sul ca pe un veșmânt și vor fi schimbate; dar Tu ești Același și anii Tăi nu se vor sfârși.
Acolo unde psalmistul vorbește despre Dumnezeu, epistola către Evrei aplică același loc la Domnul Isus Hristos.	
Mica 5.2	Luca 2.4-7
Și tu, Betleeme, Efrata, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine Îmi va ieși cel care va fi Stăpânitor în Israel, ale cărui origini sunt din vechime, din zilele eternității.	... și s-a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, spre Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem , pentru că el era din casa și din familia lui David, ca să se înscrie împreună cu Maria, care era logodită cu el, ea fiind însărcinată. Și a fost că, pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască; și L-a născut pe Fiul ei cel întâi-născut și L-a înfășat în scutece și L-a culcat în iesle, pentru că nu era loc pentru ei în han.
Aici este prorocit locul de naștere al Domnului și totodată este arătat clar că Domnul Isus este din veșnicie. El este Cel veșnic! (Isaia 9.6; Părintele veșniciei)	
Ecclésiastul 12.14	2 Corinteni 5.10 / 2 Timotei 4.1
Pentru că Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată , cu orice lucru ascuns, fie bun, fie rău.	2 Corinteni 5.10 Pentru că noi toți trebuie să fim arătați înaintea scaunului de judecată al lui

	<p>Hristos, pentru ca fiecare să primească cele făcute în trup, potrivit cu cele ce a făcut, fie bine, fie rău.</p> <p>2 Timotei 4.1</p> <p>Te îndemn înaintea lui Dumnezeu și a lui Hristos Isus, care îi va judeca pe cei vii și pe cei morți, și pentru arătarea sa și pentru Împărăția Sa: ...</p>
<p>Noi nu putem despărți pe Domnul Isus de Dumnezeu. Este o unitate, pe care noi nu o putem înțelege. Noi constatăm, ne uimim și adorăm!</p>	
Ieremia 10.10	Ioan 14.6 / 1 Timotei 6.13-16
<p>Dar Domnul Dumnezeu este adevăr, El este Dumnezeul cel viu și Împăratul eternității. De furia Lui se cutremură pământul și națiunile nu pot suporta mânia Lui.</p>	<p>Ioan 14.6: Isus i-a spus: Eu sunt calea și adevărul și viața.</p> <p>1 Timotei 6.13-16: Îți poruncesc înaintea lui Dumnezeu, Cel care le păstrează pe toate în viață, și a lui Hristos Isus, care a mărturisit înaintea lui Ponțiu Pilat buna mărturisire, să păzești porunca fără pată, fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos; pe care, la timpul ei, o va arăta fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, El care singur are nemurirea, locuind într-o lumină de care nu te poți apropia, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea; Lui <i>fie</i> onoare și putere eternă! Amin.</p>
<p>Domnul Isus este adevărul. Domnul Isus este Împăratul împăraților și Domnul domnilor, și cu toate acestea vedem în locurile citate că Domnul Isus nu poate fi despărțit de Dumnezeu, Și aici unitatea devine vizibilă.</p>	
Isaia 6.3-5	Ioan 12.41
<p>Și unul striga către altul și zicea: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor; tot pământul este plin de gloria Lui”. ... Atunci am zis: „Vai de mine!” pentru că sunt pierdut; pentru că sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate; pentru că ochii mei L-au văzut pe Împăratul, Domnul oștirilor!”</p>	<p>Isaia a spus aceasta când a văzut gloria Lui și a vorbit despre El.</p>

Isaia a văzut gloria Domnului. Ioan ne spune: Era gloria Domnului Isus.	
Isaia 43.16,25	Marcu 2.7,10 / Coloseni 3.13
Așa zice Domnul, care face o cale în mare și o cărare în apele puternice ... Eu, Eu sunt Același, care îți șterg fărâdelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi aminti de păcatele tale.	<p>Marcu 2.7,10</p> <p>Pentru ce vorbește acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele, decât Unul singur, Dumnezeu?</p> <p>Dar, ca să știți că Fiul Omului are autoritate pe pământ să ierte păcatele, i-a zis paralticului: ...</p> <p>Coloseni 3.13</p> <p>... îngăduindu-vă unii pe alții și iertând unii altora, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum și Hristos v-a iertat, așa și voi.</p>
Întrebarea cărturarilor și fariseilor era corectă. Numai Dumnezeu putea să ierte păcatele. Dar Dumnezeu era tocmai între ei. Tocmai pentru că Hristos poate rosti iertare (vezi Coloseni 3.13), El Se dovedește ca Dumnezeu.	
2 Împărați 5.7	Marcu 1.40-42
Și a fost așa: cum a citit împăratul lui Israel scrisoarea, și-a sfâșiat hainele și a zis: „ Sunt eu Dumnezeu , ca să omor sau să înviez, de trimite acesta la mine să vindec un om de lepra lui? Luați seama deci, vă rog, și vedeți cum caută pricină împotriva mea.”	Și a venit la El un lepros, rugându-L și îngenunchind înaintea Lui și spunându-I: „Dacă vrei, poți să mă curățești”. Iar Isus, făcându-I-se milă, întinzând mâna, l-a atins și i-a spus: „Vreau, fii curățit!” Și, pe când vorbea El, îndată s-a depărtat lepra de el și a fost curățit.
În evanghelia după Marcu 1 este vindecat un lepros de Domnul Isus. În Vechiul Testament aceasta o putea face numai <i>Dumnezeu</i> . Dar deoarece Dumnezeu era între ei, Hristos a avut puterea să vindece și un lepros. La un studiu exact se vede mărimea și frumusețea Aceluia care de bună voie a luat locul unui slujitor. Aceste locuri ar trebui să ne conducă la adorare!	
Isaia 44.6	Apocalipsa 1.17
Așa zice Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: Eu sunt Cel dintâi și Eu sunt Cel din urmă și în afară de Mine nu este Dumnezeu.	Și, când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort: și El Și-a pus mâna dreaptă peste mine, spunând: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi, și Cel din urmă ...
Această antiteză ne arată din nou că Isus Hristos este Dumnezeu. În Vechiul Testament se spune: „În afară de Mine nu este Dumnezeu”, și cu toate acestea Ioan folosește tocmai gândul acesta aici în Apocalipsa 1.17, că Hristos este Cel dintâi și Cel din urmă. Una din dovezile cele mai clare pentru Dumnezeirea Domnului Isus.	

Exod 3.14	Ioan 18.6
Și Dumnezeu a zis lui Moise: „ Eu sunt Cel ce sunt. ” Și a zis: „Așa să spui copiilor lui Israel: » Eu sunt « m-a trimis la voi.”	Când [Isus] le-a spus: „Eu sunt!”, s-au dat înapoi și au căzut la pământ.
Evanghelia după Ioan este plină de propoziții „Eu sunt!”: Eu sunt viața; Eu sunt pâinea; Eu sunt lumina; Eu sunt adevărul; Eu sunt calea, și așa mai departe.	

Referiri în Noul Testament la Dumnezeirea Domnului Isus

Ioan 10.30
Eu și Tatăl una suntem.
Deseori se spune că Domnul Isus ar fi „un gând” cu Tatăl. Însă cuvântul „unul/una” în nici un loc din Noul Testament nu înseamnă „a fi una” în sensul „a gândi la fel”. Dimpotrivă: în Filipeni 2.2, unde se spune explicit „gândind una”, sunt alte cuvinte în limba greacă. Aici în Ioan 10.30 „una” înseamnă <u>un</u> Dumnezeu, în contrast cu <u>doi</u> dumnezei sau chiar mai mulți.
Filipeni 2.6-8
... fiind în chip de Dumnezeu, n-a considerat de apucat să fie egal cu Dumnezeu , ci S-a golit pe Sine Însuși, luând chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. Și la înfățișare fiind găsit ca un om, S-a smerit pe Sine, făcându-Se ascultător până la moarte, și chiar moarte de cruce.
El a luat chip de rob, El, Cel care în același timp a rămas în chipul lui Dumnezeu. Dumnezeu a căutat zadarnic mii de ani, să vadă dacă este măcar unul care să facă binele, dar El a spus: „Iată, vin; în sulul cărții este scris despre Mine. Este desfătarea Mea, să fac plăcerea Ta, și Legea Ta este înăuntrul inimii mele” (Psalm 40,7-8); Evrei 10.7). El a luat de bună voie chip de rob. Aceasta dovedește, că El este Dumnezeu! Dacă El nu ar fi fost Dumnezeu, El nu ar fi putut lua chipul unui rob. Noi oamenii suntem de la natură sclavi, fie că suntem sclavi ai păcatului sau sclavi ai lui Dumnezeu. Și îngerii sunt slujitori ai lui Dumnezeu; ei au slujit Domnului Isus. Deci nici ei și nici noi nu puteam să luăm chip de rob, căci noi eram deja sclavi. Ceea ce pentru un om este păcatul, și anume să părăsească starea sa, era la El o faptă divină de dezbrăcare de Sine. El, Cel care era Dumnezeu, putea fi revelat în carne (1 Timotei 3.16). O Persoană, în chipul lui Dumnezeu și în chip de rob! Poți tu înțelege aceasta? „Nimeni nu cunoaște pe Fiul, în afară de Tatăl” (Matei 11.27). Taina Fiului este de neînțeles pentru un copil al omului. Chip de rob și chipul lui Dumnezeu – ce contrast! Și aceasta într-o Persoană!
1 Ioan 5.20
Și știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere ca să Îl cunoaștem pe Cel adevărat; și noi suntem în Cel adevărat, în Fiul Său, Isus Hristos. El este adevăratul Dumnezeu și viața veșnică.

Unul din locurile cele mai clare referitoare la Dumnezeirea Domnului Isus.	
Ioan 1.1,14	
La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut carne și a locuit printre noi (și noi am privit gloria Lui, glorie ca a Singurului de la Tatăl), plin de har și de adevăr;	
Un loc clar referitor la Dumnezeirea Domnului Isus	
1 Timotei 3.16	
Și cu adevărat, mare este taina evlaviei: „ Dumnezeu S-a arătat în carne , a fost îndreptățit în Duh, a fost văzut de îngeri, a fost predicat între națiuni, a fost crezut în lume, a fost primit sus în glorie.”	
Ioan 14.9	
Isus i-a spus: „De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl ; și cum spui tu: „Arată-ni-L pe Tatăl”?”	
Locul acesta într-adevăr nu este o dovadă pentru Dumnezeirea Domnului, însă locul acesta sprijină toate pasajele biblice anterioare.	
Tit 2.13	
... așteptând fericita speranță și arătarea gloriei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos ,	
Isus Hristos marele nostru Dumnezeu și Mântuitorul nostru.	
Ioan 20.28	
Toma a răspuns și a zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu! ”	
Toma mărturisește pe Domnul ca Domn și Dumnezeu .	
Iuda 25	
... singurului Dumnezeu, Mântuitor al nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru , fie glorie, măreție, putere și autoritate, mai înainte de orice veac, și acum și în toate veacurile! Amin.	
Și aici vedem legătura și unitatea între Dumnezeu și Isus Hristos.	
Coloseni 2.9	
Pentru că în El locuiește trupește toată	

plinătatea Dumnezeirii.	
Evrei 1.3	
... fiind strălucirea gloriei Sale și întipărirea Ființei Sale și susținând toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui, după ce prin Sine Însuși a făcut curățirea de păcate, S-a așezat la dreapta Măririi în cele înalte,	
Ioan 10.33	
Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună Te ucidem cu pietre, ci pentru hulă și pentru că Tu, Om fiind, Te faci pe Tine Însuși Dumnezeu”.	
Desigur Domnul Isus nu S-a făcut Dumnezeu, ci El era Dumnezeu. Însă iudeii au tras concluzia justă, căci prin faptul că L-au legitimat pe Domnul Isus ca Fiul lui Dumnezeu, El trebuia să fie și Dumnezeu. Aceasta o știa orice iudeu care cunoștea Scripturile,	

În afară de aceasta Domnul Isus este:

- atotprezent: Matei 18.20; 28.20; Ioan 3.13
- atotputernic: Psalm 45.4; Filipeni 3.21; Apocalipsa 1.8
- atotștiutor: Ioan 16.30; 21.17